

Pärsköitä

N:o 6
1945

Toimitus :
Harlahti, Nortamo, Nuortila, Salonen

48 : s
VUOSIKERTA

PÄÄKIRJOITUS.

=====

MOTTO: "Minä olen teinikunta" sanoi eräs pitkä mies."

Tarkastellessamme teinikuntamme vaiheita nyt eronneen johtokunnan toimintakaudella on meidän otettava huomioon teinikunnan toiminta tai oikeammin sanoen toimettomuus heitä edeltäneiden "generalissimusten" ajoilta. Teinit Quick ja Waris näet lopettivat sen "trusti-" ja "nyrkkevällä", joka noina aikoina teinikunnassamme vallitsi. Soveltaen aluksi erittäin hyvällä menestyksellä tuota "oikaise nyt veltot luusi ja suorita tämä työ" tyyliä he löysivät Tk:sta useita aktiivisesti toimivia henkilöitä. Tämä vei lopulta siihen, että herroja johtokunnan jäseniä oli vaikeampi saada töihin kuin kieltää A kirjaimen merkitys ruotsintunnilla. Niinpä kevätlukukaudella kuului VII B:stä usein: "En minä kerkiä nyt. MINULLA ON TÖITÄ. Lähettäkää joku tyhmä VI-luokkalainen". Mitä töitä ne mahtoivat olla, sitä emme tiedä. Tuskinpa ne sentään kaikki koulutöitä olivat. Ehkäpä se oli ainoastaan maitokalkin puutteesta johtuvaa kevätväsymystä. Emme tässä tarkoita, että puh. johtajan olisi osallistuttava henkilökohtaisesti jokaiseen kohtaanhanvippaus- ja viidenpennin kokoukseen koulumme alueella, vaan että hän olisi mahdollisimman monessa tärkeässä kokouksessa itse läsnä lähettämättä mitään agenteja tai bulvaaneja.

Mitä toimintaan tulee, niin olihan se monella alalla eloisaa. Tk:n kokoukset olivat aina mielenkiintoisia ja vilkkaita, kurin ja johdonmukaisuuden silti säilyessä. Se, että Tk:n kerhotoiminta muiden paitsi matkailukerhon osalta kuivi kokoon (toistaiseksi), ei taas ollut johdon vika, vaan siihen lienee suurimpana syynä ollut huoneistokysymys. Koulussamme järjestetyissä juhlissa oli yleensä hyvää ohjelmaa ja onnistuivat ne kohtalaisesti lukuunottamatta tavanmukaisia järjestys- ja järjestelyvirheitä. Niistä pari esimerkkiä. Miksi kaikki Tk:n tilaisuudet alkavat puolta tai tuntia myöhemmin kuin mitä on ilmoitettu? Odotetaanko silloin ehkä joulupukkia vai kuuluuko se ehkä Resson traditioihin, sitä emme ole saaneet selville. Miksi mm. eräiden yhteistoimintajuhlien aikana täyttyi pölyinen voimistelusalimme jyskeellä ja pauhinalla? Me pyysimme musiikkia ja katso mitä me saimme: joukon infernaalisia ääniä. Jos arv. puh. johtajamme ei olisi antanut musiikin jär-

P A L S T A N T Ä Y T E T T Ä .
 ~~~~~

"Kynä käteen ja kirjoita nyt jotakin", on lause, jonka toimittaja-parka taitaa saada kuulla useammin kuin kerran tämän lukukauden kuluessa. "Kirjoita!", mutta mitä? Kohtalaisen huonolla mielikuvituksella varustetun amatööri-neekerin ei ole varsin helppo aina löytää aihetta, jonka luulisi kiinnostavan muitakin. Yrittää kuitenkin täytyy ja eiköhän tarkemmin ajatellen tässä maailmassa sentään ole sen verran aiheita, kun niitä sieltä täältä noukkii, ettei allekirjoittaneenkaan tarvitse aina lähestyä päätoimittajaa tyhjä paperi kädessä ja sydän kurkussa.

Tarkoitus onkin oikeastaan, että ellei mitään erikoisempaa satu, niin lukija löytää jokaisesta Pärskeiden numerosta ylläolevan otsikon alta aina jotakin mustaa valkoisella. Ei kannata odottaa siellä olevan mitään syvä-luotaavia ajatuksia tai räiskyvää huumoria. Korkeintaan tuollaista pientä turinaa kaiken maailman asioista, joita päähän on pälkähtänyt. Arvoisat teinit voivat lukea sitä, jolleivät muulloin, niin vaikkapa iltaisin uneen päästäkseen.

+ + + + +

Teinikunta piti tässä eräänä lauantaina vaalikokouksen. Voisi melkein sanoa, että "kaikki sujui suunnitelmien mukaisesti". Teinit Nykänen, Runko, Harlahti ja Viitala puhuivat kukin toinen toisensa puolesta ja tulivat lopulta kaikki valituiksi johonkin virkaan. Eipä silti, että allekirjoittaneella olisi mitään sitä vastaan. Lykkyä tykö vain. Uusi puheenjohtaja ja sihteeri ovat sivumennen sanoen aivan varmasti nykyään parhaat mahdolliset miehet piteleämään teinikunnan nuoria. Toivotan menestystä. "Caveant consules" j.n.e.

Teinikunnalle valittiin pitkästä ajasta erityinen kirjastonhoitaja. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Teinikunnan kirjasto alkoikin jo olla sekä kirjaimellisessa että kuvaannollisessa merkityksessä jokseenkin pölyttyneessä kunnossa. Kaikki kunnia vanhoille klassikoille, mutta mielestäni ei myöskään uudempi kirjallisuus olisi pahitteeksi. On paljon mahdollista, ettei Teinikunta voi myöntää mitään suurempia summia uusien kirjojen ostoa varten, joten kirjasto kaipaa kipeästi lahjoituksia. Käsittääkseni ovat kaiken muun ohella erittäin sopivia tuollaiset, sanoisin ko puoli-tähteelliset, yleistajuiset teokset kuten esimerkiksi "Maan antimet", "Parantava veitsi", "Ihmeitä pullossa" ja muut sellaiset. Mainiota muuten, että kirjastonhoitajaksi saatiin teini Lähimaa, jolla asianharrastuksen ohella on mitä laajin kirjallisuudentuntemus ja joka näyttää olevan erittäin innostunut tehtävänsä.

Quick sai tahtonsa läpi ja teini Koskinen valittiin teinikunnan urheiluministeriksi. Hän itse ei tosin ollut ehtinyt saapua vaalikokoukseen, mutta olisihan voitu lähettää joku nahka Fazerille noutamaan herra Ministeriä, jotta oltaisiin kuultu hänen omakin mielipiteensä asiasta.

Yleensä saatiin teinikunnan virkoihin suurinpiirtein oikeita miehiä. Toiseksi järjestysmieheksi valitussa teini Peltosessa en tosin ole vielä huomannut muita järjestyksenvalvojan ominaisuuksia kuin suuren äänen ja sammumattoman halun myös käyttää sitä. Voihan hänestä silti tulla hyväkin järjestysmies; kokoa on jo tarpeeksi ja älyäkin karttuu varmaan aikaa myöden iän mukana.

+ + + + +

Kovin vanhaksi tuntee itsensä teini Lähimaa. Kun rehtori kysyi häneltä, mitä hän kirjoittaisi eräässä aineessa, vastasi kunnan bibliofilimme: "Kertoisin siinä aluksi, millaista oli silloin kun minä olin nuori".

+ + + + +

Mikä on a, sen tietävät ainakin kaikki VII A:n oppilaat. Heille opetettiin sitä kokonainen ruotsintunti ja hyvän matkaa vielä toistakin. Pojat odottivat, että sitten alettaisiin käsitellä b:tä, mutta pettyivät. Kaikkien muitten kirjainten yli hypättiin ja siirryttiin suoraan lukemaan tekstiä, joten VII A-luokkalaisten tietoihin jäi aikamoinen aukko, mitä sakkosiin tulee.

+ + + + +

"Monellako laivalla Kolumbus lähti matkaan?" uteli Havu, muristen tällä kertaa kysymyksen Suvirannalle. Vastaus kuului: "Hänellä oli kolme laivaa". Ja vielä varmuuden vuoksi selventävänä lisäyksenä: "Kaikki purjelaivoja".

+ + + + +

Sitten jätänkin kouluasiat ja puhun aivan muusta. Nykyään on paljon puhetta erilaisten asioiden kuten palkkojen, hintojen ym. muuttamisesta tosioloja vastaaviksi. Allekirjoittanut haluaisi lisätä joukkoon vielä yhden. Nimittäin ravintoloiden ruokalistat. Huom! Vain listat. Itse ruoat ovat kyllä mitä suurimmassa määrin tosioloja vastaavia.

Olen joutunut olosuhteiden pakosta aterioimaan viime aikoina usein ravintolassa ja olen pannut merkille oudon seikan. Ruoat ovat muuttuneet mutta niiden nimet eivät. Alempana muutamia esimerkkejä erään tunnetun osuusliikkeen toisen luokan ravintolan "menusta":

"Metsästäjänpihviä". Ilmeisesti on metsästäjänä ollut vegetariaani ja metsästäysalueena juurikasmaa.

"Kakkua", jonka ainoa yhtäläisyys kakun kanssa on se, että siitä vaaditaan kupongit.

"Wieninkyljystä", jonka tekijä ei aivan varmasti ole koskaan wieninkyljystä nähnytäkään.

"Riistakeittoa". Jos ruisjauhut ja lantunpalat ovat riistaa, niin silloin on nimi kyllä oikea.

"Raavaanpaistia (muk.)". Ei pidä erehtyä luulemaan, että tuo "muk." tarkoittaisi esim. mukiloitua raavaanpaistia. Ehei! Se tarkoittaa "mukaeltua". Tämä mukaelma muistuttaakin kyllä erehdyttävästi oikeata raavaanpaistia, joskaan ei maultaan, niin ainakin hinnaltaan.

"Terveyskeittoa", jonka mahdollinen terveellisyys on ehkä siinä, että se tappaa vahvimmatkin bakteerit.

"Sitruunalunta", jossa paljon mahdollista on kyllä lunta, mutta joka aivan varmasti ei sisällä tippaakaan sitruunaa.

On sanottu, ettei kukaan ymmärrä ruokalistojen ranskalaisia nimiä. Varmasti monta vertaa vaikeampaa on arvata, mitä nykyään kätkeytyy tavallisten suomalaisten nimien taakse.

+ + + + +

Ohhoh! Tulipas taas juteltua soopaa, kuten Tiltu sanoi. Riittäisihän tuota turinaa pitemmältikin, mutta ei taida palstat piisata, joten siirretään ensi numeroon. Lopuksi vain piirrän tähän alle jonkin verran liian komealta kalskahtavan nimimerkin

C i c e r o .

MURHAAJAA etsitään ....
 & & & & & & & & & & &

Sisältö: n. 1 palstametri soopaa, laukaus - ja naurua.

Chikagolla oli jotain, josta puhua. Chikago Morning Postin takasivulla oli mitättömännäköinen ilmoitus, joka kuitenkin jätti lukijan aamukahvin jäähtymään:

Murhaajaa etsitään!

Mies, joka on valmis suurta palkkiota vastaan ampumaan allekirjoittaneen, saa tilapäistyötä. Vast. nim. Y3 b 117 lehden pääkonttoriin.

Seuraavan päivän lehdet joko vaikenivat tästä asiasta tai julistivat sen Morning Postin bluffausyritykseksi, lehti itse pesi kätensä jutusta; taikka oikeammin yritti sitä, sillä chikagolainen on kiinnostunut muistakin kuin makkaranhimoista, ja ennenpitkää olivat lehden puhelinjohdot kuumina; puolenpäivän aikaan ei puhelimella päässyt keskusta edemmäs. Morning Postin etusivulla seuraavana päivänä: "Ilmoitukseen 'Murhaajaa etsitään' 7869 puhelintiedustelua, 114 sisäänjätettyä tarjousta". Hm, Chikago ... Numerot, jossa tämä tiedoitus oli, myytiin puolessa tunnissa, viimeiset latomon ikkunasta. Painos oli kahdessa päivässä noussut 40.000:sta 79.000:een.

Lehden pääjohtaja on kutsunut lehden silmäntekevät luokseen, kertoo myhäillen lukuja. "Hyvä Green" sanoo hän loistaen propakandapäällikölle, "sepä tempaus". Häpeillen tunnustaa Green, ettei hänellä ole asiaan osaa, ei arpaa, vaan jutussa lienee perää ... Johtaja hymyilee ymmärtäväisesti: ammattisalaisuus ... Kokouksen loppupuolesta ei pöytäkirjaan tule merkintöjä ... Sillä välin on kansaa kerääntynyt toimitustalon edustalle. Joukko pysyy vaivoin rauhallisena. Viranomaiset soittavat: onko ilmoitus vain mainosta, vai onko siinä perää?. "On" kuuluu piinatun toimitussihteerin ääni 8772:nnen kerran.

Väkijoukko kasvaa, täyttää kadun. Miksi? Lukija, etkö olisi utelias näkemään miestä, joka tulee hakemaan tarjoukset? Eräällä aukealla puhuu mies auton katolla seisten; väittää toimituksesta saaneensa tietää miehen ulkonäön: huomattava herrasmies, harmaahiuksinen, kumara. Nimi? Eivät ilmoittaneet, mutta onhan muitakin suhteita. Blackwater on hänen nimensä; Bob Blackwater, yes, sir. Keskipäivä. Väkijoukko kasvaa. Ratsastava poliisi on valmiina, samoin palokunta. Morning Postin seinälle on asetettu taulu, jossa metrinksuonumeroin ilmaistaan yhä saapuvien tarjousten määrä. Nyt siinä on 386. Ihmismassa odottaa ja on rauhallinen, jotta ei tulisi hajoitetuksi. Tulee ilta. Valonheittäjät valaisevat lukua 503. 503! Hyvä tulos yhteen ilmoitukseen!

Aamulla yöllä hiukan vähentynyt väkijoukko kasvaa entiseen määräänsä; pääsisäänkäytävän edessä seisovat konstaapelit ovat jo vaivautuneen näköisiä. Sairasauto ajaa ohi. Toimitustalon keskusneiti viedään pois. Hän on kalpea ja hokee lakkaamatta: Emme tunne häntä, emme tunne ... Klo 12,43 syntyy liikettä pääsisäänkäytävän edessä. Ei kukaan tiedä, kaikki aavistavat. Miten se olikaan? niin, Blackwater. Ja vastustamattomana virtana työntyy joukko kohti ovea. Siellä seisoo, portaalla, kahden poliisin välissä kalpea mies, kädessä paperi, kuitti ilmoitukseen Y3 b 117. Lähetitkö? "Ei, herra, tämä on minun ilmoitukseni". Ja ilmettäkään muutamatta astuu hän, purukumi suussa, sisään. 574 tarjousta ojenne-

Ressun yleisurheilun massakilpailut.

+++++

25.9. pidettiin Eläintarhan urheilukentällä Ressun yleisurheilun massakilpailut. Se oli huomattava tapaus koulumme urheiluelämässä ja melkein sataprosenttisesti olivatkin ressulaiset läsnä. Puuttuvat prosentit muodostivat jotkut tosisairaats ja useat nuhasairaats.

Sää ei ollut syksyinen, sillä ilma oli kaunis, aurinko paistoi pilvien yläpuolella ja muuttolinnut lauloivat Niilin rannoilla. Kilpailuja suosivat siis aika hyvät ulkonaiset olosuhteet. Ei ainoastaan sää ollut valmistautunut kilpailuun, vaan myöskin itse kilpailijat, sillä jokainen oli trimmannut itsensä hyvään kuntoon. Toiset olivat sen tehneet laiskanlinnassa dekkarin parissa, toiset, varsinkin alaluokkalaiset, välitunneilla koulun pihalla, ja toiset jopa harjoituksissa käymällä. Jokainen yritti parhaansa. Juostiin sataa metriä kuin kotipihalla talonmiestä pakoon, pituushypyssä lyötiin kirppujen ennätyksiä ja kuulaa työnnettiin olan takaa kiellety tiettä keskellä suuta.

Kentällä noteerattiin joukko hyviä tuloksiakin, kuten aima suurkilpailuissa. Olipa yksi ja toinen saavuttanut jopa elämänsä ensimmäisellä yrityksellä oman ennätyksensäkin. Reporterimme sattui sopivasti olemaan läsnä juuri sillä Hentusen saunan värisellä minuutilla, jolloin teini Sorainen (VI C) juoksi sataa metriä. Silloin kun veikkasimme, että hän juoksee oman "drekansa", me olimme mahdollisen epäonnistumisen varalta valmiit syömään 103:30 maksaneen vähittäismaksulla hankitun hattumme -- ja hattumme säilyi.

Ennen teini Taneli Kekkonen (VI C) juoksua panimme pännämme taskuun ja otimme hattumme käteen, jotteivät ne olisi viimein mukana kulkeutuneet harhateille. Eikä suotta, sillä se juoksu vasta oli menoa. Silmiemme edestä vilahti jokin vaalea kapistus, joka vasta kymmenen metriä maalin takana todettiin teini Kekkoseksi. Ennen maaliviivan ylittämistä koko Ressu ja joukko keihäänheitättäjäitä pidatti henkeään mahdollisimman hyvän tuloksen puolesta ja myöhemmin päivällä reporterimme kuuli, että ainakin Runebergin ja Museokatujen kulmauksessa oli tuulikin sillä hetkellä unohtanut puhaltamisensa. Mutta niin sitten syntyikin komea tulos 12,6!

Pituushyppykilpailussa hypättiin ennen kaikkea pituutta, mutta siinä ohessa juostiin 50:tä meträä ja ajettiin kenkä hiekkatäyteen. Mutta niin vain syntyi siinäkin lajissa ankaran kilpailun jälkeen jopa koulun paras tulos näissä kilpailuissa. Olipa eräskin ressu hypännyt lähes viisi ja puoli metriä.

Kolmas laji, kuulantöntö, oli varsin jännittävä ja näkyvä kilpailu. Saattoihan siinä heti työntöön jälkeen huomata oliko tulos edellistä parempi ja mikä tulos oli paras, jos vain silmäili rautalappuja, jollaisia me olimme aikaisemmin nähneet töölöläisten perunapalstojen kulmissa. Jännittävyyttä edustivat ne tavattoman eriskummallisen ihmeelliset (Olli) askeleet, joilla yritettiin sijoittaa vasemman jalan isovarvas sentin päähän rajapuusta. Ja siinähän sitä vasta tarkkuutta tarvittiin. Onneksi ei sentään voittajaa määrätty sen mukaan, kuinka kaukana isovarvas oli lankusta ollut, vaan sen työntö oli sittenkin pääasia. Tyyliasiantuntijoille mainittakoon, että voittaja käytti työntäessään suosioon tullutta kahden jalan tyyliä ja työnsi vain oikealla kädellä.

Luokkien paremmuusjärjestys ja pistemäärät olivat: Alaluokat: 1. I A 17,98 p. 2. II B 17,91 p. 3. II C 17,20 p. 4. II A 16,69 p. 5. I B 15,00 p.; keskiluokat: 1. IV B 17,01 p. 2. V B 16,36 p. 3. III A 16,36 p. 4. V A 16,07 p. 5. III B 15,81 p. 6. III C 15,50 p. 7. IV A 13,84 p.; Yläluokat: 1. VI A 17,18 p. 2. VII B 15,10 p. 3. VIII A 14,70 p. 4. VII A 14,68 p. 5. VI C 13,87 p. 6. VII C 13,16 p. 7. VI B 12,65 p. 8. VIII B 10,72 p.

